

ΕΤΟΣ 62ον

8 Ιουλίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3184)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Πηγή νερού που ξεδιψάει τους ανθρώπους, ονομάζει τον έαυτό του ο Χριστός στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί. Ακριβέστερα μιλάει για το Άγιο Πνεύμα, το όποιο λαμβάνουν όσοι πιστεύουν στον Ίησού Χριστό, πόσο μάλλον όσοι συμμετέχουν στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας.

Πράγματι, η λήψη του Άγιου Πνεύματος από τους ανθρώπους, ως προσωπική Πεντηκοστή του καθενός, πραγματοποιείται και εξυμνείται σε κάθε θεία Λειτουργία με τρόπο ώστε μετά την κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, να αναφωνούμε με χαρά και αγαλλίαση: «Εΐδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδαιρέτον τριάδα προσκυνούντες, αὐτή γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν». Ἐδῶ συνδέεται ἡ λήψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τήν εὔρεση τῆς ἀληθοῦς καί ἀπλανοῦς πίστεως. Αὐτή πάλι ἐκφράζεται μέ τή λατρεία στόν Ἕνα καί Τριαδικό Θεό μας καί τήν ὁμολογία τῆς σωτηρίας μας. Θά μπορούσε νά ὑποστηριχθεῖ ὅτι ὁ ὕμνος αὐτός ἀποτελεῖ τό νικητήριο παιάνα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπέναντι στίς ποικιλῶνυμες ἀσκήμιες καί «δύσοσμες» δυνάμεις τοῦ σκότους κάθε ἐποχῆς.

Ἑορτή καταλλαγῆς

Ἑορτή καταλλαγῆς ἀποτελεῖ ἡ Πεντηκοστή. Συμφιλιωθήκαμε μέ τόν Θεό. Μέ τήν Ἀνάληψη ἡ θεωθεῖσα ἀνθρώπινη φύση ἀνέβηκε καί κάθισε στά δεξιὰ τοῦ Πατέρα. Δέχονται τό δῶρο αὐτό τά οὐράνια καί σέ ἀντάλλαγμα ἀποστέλλουν τό πανάγιο Πνεῦμα, σημεῖο καταλλαγῆς μέ τοὺς ἀνθρώπους (ιερός Χρυσόστομος).

Τό πανάγιο Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀχρόνως ἀπό τόν Πατέρα, ἐν χρόνῳ πέμπεται ἀπό τόν Υἱό σ' ἐμᾶς καί ἀναπαύεται στόν Υἱό. Ἕ Απειρα τά χαρίσματά του, προέρχονται ἀπό τή μία ρίζα καί διαφορετικά στολιζοῦν τόν κάθε ἀνθρώπο. Αὐτό συμβαίνει γιά νά ἀλληλοσυμπληρῶνται μέ ταπείνωση καί ἀγάπη οἱ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ἡμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

ἄνθρωποι, διότι τὸ χάρισμα πού δέν ἔχει ὁ ἕνας, τὸ ἔχει ὁ ἄλλος καὶ ἀντίθετα. Ἔτσι, μέ ἀγιοπνευματικὸ τρόπο γινόμαστε καὶ συγγενεῖς «ἐξ αἵματος» ὅλοι οἱ λειτουργοῦμενοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Καταήλασσομασε συνεχῶς μεταξὺ μας καὶ μέ τόν πανάγιο Θεό.

Ἡ θεία Λειτουργία

Ἡ θεία Λειτουργία εἶναι ὁ παράδεισος πάνω στή γῆ. Εἶναι ἡ φανέρωση τῆς Βασιλείας, ὁ ἔσχατος τόπος καὶ τρόπος ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐδῶ πραγματώνεται ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τοῦ χριστιανοῦ, πού κατὰ τόν ὄσιο Σεραφεῖμ τοῦ Σάβωφ εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐδῶ εἶναι τὸ ἐργαστήρι τῆς ἀγιότητος. Ἐδῶ συναντιόμαστε μέ τόν ζωντανό Θεό. Ἐδῶ λαμβάνουμε τὰ ἄπειρα προσόντα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν ὁμως μέ τή ζωὴ μας κάνουμε «κῶρο» σέ Αυτό γιά νά ἔρθει νά μᾶς βρεῖ.

Δέν εἶναι τυχαῖο πού τὸ Ἅγιο Πνεῦμα «ἐν εἶδει περιστερᾶς» φανερώθηκε καὶ στάθηκε πάνω στήν κεφαλὴ τοῦ βαπτιζόμενου Χριστοῦ. Τό περιστέρι εἶναι πολὺ εὐαίσθητο πουλί, ὥστε καὶ ὁ παραμικρὸς θόρυβος καὶ ἡ παραμικρὴ κίνηση νά τὸ τρομάζουν καὶ νά φεύγει. Γι' αὐτὸ πρέπει μετὰ φόβου Θεοῦ, οἱ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἐορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεῖς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἡ γραφή, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιά του ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτὸ τό εἶπε διὰ τό Πνεῦμα, τό ὁποῖον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τό πλῆθος, ὅταν ἀκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ Προφήτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἡ γραφή ὅτι ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τό σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεέμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἔγινε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτόν μεταξύ τοῦ πλῆθους. Μερικοὶ ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεῖς δέν ἔβαλε χέρι ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανεῖς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτὲ ὅπως μιλεῖ αὐτός ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ αὐτούς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σὺ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρεῦννε καὶ θά ἴδῃς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τό σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τό φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὀρθόδοξοι χριστιανοί, νά ἐπιμελούμαστε τὴν κάθαρση ἀπὸ τὰ πολλὰ δυσκαταγώνιστα καὶ ἀκατονόμαστα πάθη, τὰ ὁποῖα κραταιῶς μᾶς κατέχουν, κεραυνοβολῶντας τα μέ μετάνοια, θέληση καὶ θέρμη γιὰ προσευχή, πού κι αὐτά πάλη καρποὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶναι.

Ἄν δέν προσέχουμε τὴ ζωὴ μας, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑποχωρεῖ, συστέλλεται, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὑπὸ τὴ μορφὴ ποικίλων κοιλιάσεων γεύεται τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων του. Πρόκειται γιὰ τὴν κατάσταση ἐκείνη, στὴν ὁποία παραδίδεται ὁ ἄνθρωπος ἔνεκα φανερῆς ἢ λανθάνουσας ὑπερηφάνειας καὶ τὴν ὁποῖα ἀπευχόμαστε στὴν Κυριακὴ Προσευχή, ὅταν ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Θεὸ «καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν». Πρόκειται γιὰ τὸν ἔσχατο πειρασμὸ τοῦ σκοτισμοῦ τοῦ νοῦ, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνον δέν ξεχωρίζει τό σωστὸ ἀπὸ τό λάθος, τό φῶς ἀπὸ τό σκοτάδι, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τό φῶς, γιατί εἶναι πονηρὰ τὰ ἔργα του (Ἰωάν. 3,19-20).

8 Ιουνίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ἀνακομιδή ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου
μεγαλομάρτυρος († 319). Καλλιόπης μάρτυρος.
Ἦχος: — - Ἐωθινόν: — - Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1 - 11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Ἡ κάθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἡ κάθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τή στιγμή τῆς μεταβολῆς τῶν Τιμίων Δώρων ἐπισκιάζει κι ἐμᾶς: «κατάπεμψον τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον ἐφ΄ ἡμᾶς καί ἐπί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα». Ὅπως ἀκριβῶς οἱ μαθητές τότε, στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ δέχτηκαν τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ τή μορφή πύρινων γλωσσῶν, ἔτσι κι ἐμεῖς ζοῦμε στό ὑπερῶο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τήν ἐπισκίαση τοῦ Παρακλήτου στό νοῦ, τήν καρδιά καί τό σῶμα μας.

Ἀκόμη καί ἡ προσφορά τοῦ θυμιάματος ἔχει σχέση μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Πρῖν θυμιάσει ὁ Ἱερέας προσεύχεται ὡς ἐξῆς: «Θυμιάμά σοι προσφέρομεν Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς, ὁ προσδεξάμενος εἰς τό ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τήν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος». Μέ τήν ἀντικατάπεμψη αὐτή οἱ πιστοί μεταβαλλόμεσθε, χάριτι Θεοῦ, σέ πανευῶδη θυμιάματα, ἀποπνέοντα τή χάρη τοῦ Παρακλήτου καί γινόμεσθε ἱκανοί νά ζήσουμε τήν προσωπική του Πεντηκοστή ὁ καθένας, εὐαγγελιζόμενοι τή χαρά τοῦ Χριστοῦ καί στούς ἄλλους.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Ὁμοτ. Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ (τόμοι 2)

(Τόμ. Α΄: σελ. 758, σχῆμα 17x24 – Τόμ. Β΄: σελ. 657, σχ. 17X24)

Κυκλοφορεῖται ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἡ ἐμβριθής δίτομη μελέτη τοῦ Χρ. Βούλγαρη, ὅπου διερευνᾶται ἡ ἱστορία γενέσεως ἐκάστου βιβλίου τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ἱστορία τῶν χειρογράφων, τῶν ἐκδόσεων καί τῶν διαφορῶν μεταφράσεων αὐτῶν, καθῶς καί ἡ ἱστορία τοῦ Κανόνος αὐτῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
